

Avnî (Fatih Sultan Mehmet)

- şiirler -

Yayın Tarihi:

9.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yasal Uyarı: Bu ekitap, bilgisayarınıza indirip kayıt etmeniz ve ticari olmayan kişisel kullanımınız için yayınlanmaktadır. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman Antoloji.Com tarafından yayınlanmıştır. Antoloji.Com tüm bölümleriyle, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na %100 uygun olarak yayın yapmaktadır.

Ağlasa derd-i derûnum çeşm-i giryânım sana

Ağlasa derd-i derûnum çeşm-i giryânım sana
Âşikâr olurdu gâlib râz-ı pinhânım sana

(Sevgili!) İçimdeki dertler ile, yaş dolu gözlerim senin için ağlayacak olsa,
(gönlümdeki) gizli sırlarım (gözyaşlarıma) gâlib gelir ve (sırlar) sana aşikâr olurdu.

Mesned-i hüsn üzre sen ben hâk-i rehde pâymâl
Mûr hâlin nice arz ede Süleyman'ım sana

Sen güzellik tahtında (oturuyorsun): bense yolunun toprağında pâymâl (ayaklar altında) kalmışım. Hâl bu iken a Süleyman'ım, sana bir karınca (denli âciz olan) durumumu nasıl arz edeyim? 'Divân edebiyatında Süleyman ihtişâmı; karınca da acziyet ve zayıflığı temsil ettiği için şair de kendini karınca; sevgilisini Süleyman olarak nitelendirmiştir.'

Şem'i gör kim meclisinde ağlayıp baştan çıkar
Hoş yanar yıkılır ey şem'-i şebistânım sana

Muma da bak! Senin (bulunduğun) meclisinde ağlayıp baştan çıkmakta. Ey odamı aydınlatan! O mum senin için ne de hoş yanıp yıkılıyor. 'Mum yanarken, baştaki fitilin kenarlarından ağlıyormuş gibi akar. Şair buna gıpta ediyor ve onu sevgilinin aşkı ile baştan çıkmış veya o uğurda başını vermiş olarak gösteriyor.'

Subh gibi sâdık olduğum gam-ı aşkında ben
Gün gibi rûşen durur ey mâh-ı tâbânım sana

Ey ay gibi parlayan sevgilim! Benin sana karşı, aşkının yolunda sabah kadar sâdık olduğum, (doğrusu) gün gibi âşikârdır.

Dün rakîbin cevriyi men' eyledin ben hastadan
Eyledi te'sir gûyâ âh u efgânım sana

Dün rakiplerimin, aşkının hastası olan bana yaptıkları eziyetleri meneyledin. Galiba âh ve feryatlarım sana tesir etmiş!

Zahm-ı hicrân şerhi çün mümkün değildir dostum
Sîne-çâkinden haber versin girîbânım sana

Dostum! Anlaşılan o ki (bağrımdaki) ayrılık yarasının şerh etmek mümkün görünmüyor. (Bari) açık duran şu yakam, (aşkından dolayı) göğsümdeki (şerha şerha olmuş) yarıkları sana göstereyim (de insafa gel!)

Eyleme gönlün gözün cevriyle Avnî'nin harâb
Dürr ü gevherler verir bu bahr ile kânım sana

(Sevgilim!) Eziyetlerinle Avnî'nin gözlerini ve gönlünü harap etme! Zira bu deniz (gibi coşkun gözlerim) , sana inciler; bu maden ocağı (gibi gönlüm) de mücevherler sunar.

Avnî (Fatih Sultan Mehmet)

Bâde-i nâb ile buldu rûh-ı cânân revnak

Gazel

Bâde-i nâb ile buldu rûh-ı cânân revnak
Gûyiyâ güller ile buldu gülistân revnak

Zülf-i miskîn ki rûh-ı yâr ile tâbende durur
Şem'-i pürnûr ile san buldu şebistân revnak

Göriccek yaşımı naz ile salınır ol yâr
Cûyibar ile bulur serv-i hırâmân revnak

İşidip nâlemi handân olur ol yâr bulur
Na'ra-i bülbül ile gonca-i handân revnak

Eşk-i çeşmimle olur lâ'l-i leb-i yâr ferah
Tâb-ı kevkeble bulur lâ'l-i Bedahşân revnak

Hatt u hâl ile bulur Avnî rûh-ı yâr şeref
Bâblarla nitekim buldu Gülistân revnak

Avnî (Fatih Sultan Mehmet)

Kimsesiz Hiç Kimse Yok

Hiç kimse yok kimsesiz
Herkesin var bir kimsesi
Ben bugün kimsesiz kaldım
Ey kimsesizler kimsesi

Kimse aradığım yollarda
Kimsesizlik kimsem oldu
Dinsin artık hicranın cana
Kimse aradığım yollar
Kimsesiz kimselerle doldu

Avnî (Fatih Sultan Mehmet)